ECLI:LV:ZRT:2021:0609.11370053220.2.S

Lieta Nr.11370053220
Lietas arhīva Nr. K73-1223-21/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2021.gada 9.jūnijā

Zemgales rajona tiesa
tiesnese Jolanta Bebriša,
piedaloties prokurorei Sanitai Hščanovičai,
aizstāvim Jurim Rakevičam,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 185.panta otrās daļas apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja svešu mantu.

Laika posmā no 2020. gada 18. septembra plkst.15.00 līdz 2020. gada 21. septembra plkst. 10.00, pirmstiesas procesā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. B/, atrodoties Aizkraukles novadā, Aizkrauklē, /nosaukums/u n /nosaukums/ krustojumā, bez noteiktas adreses, /pers. C/ piederošā mazdārziņa teritorijā novietotajā metāla konstrukcijas siltumnīcā, kas apvilkta ar polimērizstrādājuma materiāla (armētu, zaļas krāsas) plēvi, novietoja tajā sveci un ar līdzpaņemtajām šķiltavām tīši to aizdedzināja.

/pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā aizdegās /pers. C/ piederošā siltumnīca 300 EUR vērtībā.

/pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā tika tīši iznīcināta sveša manta - siltumnīca, kas kļuva pilnīgi nederīga, zaudējot savu lietošanas vērtību tādā mērā, ka to vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc tā nozīmes.

Ar šādām darbībām /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja cietušajai /pers. C/ piederošo mantu - siltumnīcu 300 EUR vērtībā, nodarot cietušajai mantisko kaitējumu par šo summu.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja svešu mantu.

Laika posmā no 2020. gada 21. septembra plkst. 15.00 līdz 2020. gada 22. septembra 10.00, pirmstiesas procesā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. B/, atrodoties Aizkraukles novadā, Aizkrauklē, /nosaukums/ un /nosaukums/ krustojumā, bez noteiktas adreses, /pers. C/ piederošā mazdārziņa teritorijā novietotajā metāla - koka konstrukcijas siltumnīcā, kas apvilkta ar polimērizstrādājuma materiāla plēvi, izmantojot degt spējīgus materiālus – koku zarus un papīru, izveidoja siltumnīcas iekšienē kaudzi, kurai ar līdzpaņemtajām šķiltavām tīši pielaida uguni, tādējādi tīši to aizdedzināja.

/pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā aizdegās /pers. C/ piederošā siltumnīca 125 EUR vērtībā.

/pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā tika tīši iznīcināta sveša manta - siltumnīca, kas kļuva pilnīgi nederīga, zaudējot savu lietošanas vērtību tādā mērā, ka to vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc tā nozīmes.

Ar šādām darbībām /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja cietušajai /pers. C/ piederošo siltumnīcu 125 EUR vērtībā, nodarot cietušajai mantisko kaitējumu par šo summu.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[3] /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja svešu mantu.

Laika posmā no 2020. gada 23. septembra pēc plkst.16.00 līdz 2020. gada 24. septembra plkst.10.00, /pers. B/, atrodoties Aizkraukles novadā, Aizkrauklē, /nosaukums/ un /nosaukums/ krustojumā, bez noteiktas adreses, /pers. C/ piederošā mazdārziņa teritorijā, blakus koka konstrukcijas dārza mājiņai, izmantojot degt spējīgus materiālus – koku zarus, avīzes un papīru, izveidoja kaudzi, kurai ar līdzpaņemtajām šķiltavām tīši pielaida uguni, tādējādi tīši to aizdedzināja.

/pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā aizdegās /pers. C/ piederošā dārza mājiņa 8 m^2 platībā 100 EUR vērtībā un tajā novietotās šādas mantas.

1. Dīvāns 40 EUR.
2. Žurnāla galdiņš 2 EUR.
3. Grozs 10 EUR.
4. 2 (divi) cimdu pāri 3 EUR (viena pāra vērtība 1,50 EUR).
5. Zābaki 12 EUR.
6. Sienas spogulis 10 EUR.
7. Metāla seifs 30 EUR.
8. 2 (divi) metāla grābekļi 20 EUR (viena vērtība 10 EUR).
9. Dārza plēves rullis 17,60 EUR.
10. Agro plēves rullis 10 EUR.
11. Izkapts 10 EUR.
12. 2 (divi) rokas zāģi 30 EUR (viena vērtība 15 EUR).
13. 2 (divi) āmuri 10 EUR (viena vērtība 5 EUR).
14. 100 (viens simts) dažāda izmēra un lieluma skrūves 5 EUR.
15. 100 (viens simts) dažāda izmēra un lieluma naglas 5 EUR.

/pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā tika tīši iznīcināta sveša manta - dārza mājiņa un tajā novietotās mantas, kas kļuva pilnīgi nederīgas, zaudējot savu lietošanas vērtību tādā mērā, ka tās vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc tā nozīmes.

Ar šādām darbībām /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja cietušajai /pers. C/ piederošo mantu 314,60 EUR kopvērtībā, nodarot cietušajai

mantisko kaitējumu par šo summu.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[4] /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja svešu mantu.

2020. gada 1. oktobrī ap plkst. 00.08 /pers. B/, atrodoties Aizkraukles novadā, Aizkrauklē, netālu no /nosaukums A/, bez noteiktas adreses, /pers. D/ piederošajā mazdārziņā, blakus dārza šķūnītim novietotajā gumijas riepā, izmantojot degt spējīgus materiālus – koku zarus un papīrus, izveidoja kaudzi un ar līdzpaņemtajām šķiltavām tīši pielaida tai uguni, tādējādi to tīši aizdedzināja.

/pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā aizdegās dārza mājiņa 10 m^2 platībā 300 EUR un tajā novietotās šādas mantas.

1. Grils ar piederumiem 30 EUR.
2. Dārza dakšas ar koka kātu 8 EUR.
3. Dārza dakšas zemes irdināšanai 7 EUR.
4. Dārza lāpsta ar asu galu 8 EUR.
5. Dārza lāpsta ar nošķeltu galu 5 EUR.
6. Metāla zāģis 10 EUR.
7. Rokas zāģis 5 EUR.
8. 2 (divi) cirvji 10 EUR (viena vērtība 5 EUR).
9. 3 (trīs) koka krēsli 36 EUR kopvērtībā (viena vērtība 12 EUR).
10. 3 (trīs) saliekamie plastmasas krēsli 9 EUR kopvērtībā (viena vērtība 3 EUR).
11. 7 (septiņas) koka brusas 35 EUR kopvērtībā (viena vērtība 5 EUR).
12. 2 (divi) spaiņi 10 EUR kopvērtībā (viena vērtība 5 EUR).
13. 2 (divi) plastmasas grābekļi 6 EUR kopvērtībā (viena vērtība 3 EUR).
14. Metāla grābeklis ar koka kātu 8 EUR.
15. 3 (trīs) plastmasas slotas 9 EUR kopvērtībā (viena vērtība 3 EUR).
16. 2 (divi) āmuri 6 EUR kopvērtībā (viena vērtība 3 EUR).
17. 2 (divi) naži 10 EUR kopvērtībā (viena vērtība 5 EUR).
18. Vagojamais arkls 50 EUR.
19. Nezāļu likvidēšanas arkls 30 EUR.
20. Ar roku velkamais arkls 21 EUR.
21. 20 (divdesmit) dažādu sēklu paciņas 3,60 EUR kopvērtībā (vienas vērtība 0,18 EUR).
22. 2 (divas) 40 litru tilpuma kannas 20 EUR kopvērtībā (vienas vērtība 10 EUR).
23. Koka galds 15 EUR.
24. 3 (trīs) kapļi 9 EUR kopvērtībā (viena vērtība 3 EUR).
25. Dārza šķēres 5 EUR.
26. Zaru šķēres 7 EUR.
27. Izkapts 15 EUR.
28. Kalts 3 EUR.
29. 2 (divas) plastmasas lejkannas 6 EUR kopvērtībā (vienas vērtība 3 EUR).

/pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā tika tīši iznīcināta sveša manta - dārza mājiņa un tajā novietotās mantas, kas kļuva pilnīgi nederīgas, zaudējot savu lietošanas vērtību tādā mērā, ka tās vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc tā nozīmes.

Ar šādām darbībām /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja /pers. D/ piederošo mantu 696, 60 EUR, nodarot cietušajai mantisko kaitējumu par šo summu.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[5] /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja svešu mantu.

2020. gada 2. oktobrī ap plkst.20.40 /pers. B/, atrodoties Aizkraukles novadā, Aizkrauklē, netālu no /nosaukums/, bez noteiktas adreses, pie /pers. E/ piederošā mazdārziņa ar tajā novietoto koka konstrukcijas dārza mājiņu 4 m^2, tīši izmeta sausajā zālē aizdedzinātu cigaretes izsmēķi un no notikuma vietas aizgāja.

/pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā aizdegās /pers. E/ piederošā dārza mājiņa 4 m^2 platībā 50 EUR vērtībā un tajā novietotās šādas mantas.

1. Bērnu velosipēds DIP DAP 30 EUR.
2. Rullis ar siltumnīcas plēvi 64 EUR.
3. Dakša ar koka kātu 8 EUR.
4. Metāla lāpsta 10 EUR.

/pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā tika tīši iznīcināta sveša manta - dārza mājiņa un tajā novietotās mantas, kas kļuva pilnīgi nederīgas, zaudējot savu lietošanas vērtību tādā mērā, ka tās vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc tā nozīmes.

Ar šādām darbībām /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja /pers. E/ piederošo mantu 162 EUR kopvērtībā, nodarot cietušajai mantisko kaitējumu par šo summu.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[6] /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja svešu mantu.

2020. gada 2. oktobrī ap plkst. 21.40 /pers. B/, atrodoties Aizkraukles novadā, /adrese/, /pers.G/ piederošajā mazdārziņā, blakus dārza šķūnītim, izmantojot degt spējīgus materiālus – koku zarus un papīrus, izveidoja kaudzi un ar līdzpaņemtajām šķiltavām tīši pielaida tai uguni, tādējādi tīši to aizdedzināja.

/pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā aizdegās dārza mājiņa 6 m^2 platībā 100 EUR vērtībā.

/pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā tika tīši iznīcināta sveša manta - dārza mājiņa, kas kļuva pilnīgi nederīga, zaudējot savu lietošanas vērtību tādā mērā, ka to vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc tā nozīmes.

Ar šādām darbībām /pers. B/ ar dedzināšanu tīši iznīcināja /pers. G/ piederošo dārza mājiņu 100 EUR vērtībā.

Šādos apstākļos ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Apsūdzētais/pers. B/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā neatzina, atzina dedzināšanas faktu, taču viņam nav bijis nodoms nodedzināt siltumnīcas un dārza mājiņas, jo viņš gribējis tikai sasildīties. Uzturēja iepriekš sniegtās liecības. Bija rudens, vēss, iekuriņāja ugunskuru, lai apsildītos, nebija nekāda vēlme, lai tās mājiņas nodegtu, gāja tālāk no mājiņas iekurt. Vienā vietā ugunskura vietu iekārtoja liepā, iespējams, ar vēju uguns pārnesās uz citu priekšmetu, nezina, kas tur notika, ka sāka mājiņas aizdegties. Cietušajiem tīšām to negribēja nodarīt, cietušos nepazīst. Iespējams aiz nolaidības cietušajai /pers. C/ netīšām nodarīja tādus zaudējumus, pirmajā reizē gribēja apsildīties, aizķēra uguns, otrajā reizē dega no sveces, trešajā reizē nezina, kas notika. Viņš neiedomājās, ka tā sanāks. Nevar izskaidrot, varbūt paļāvās, ka viss būs kārtībā. Viņa vaina varētu būt, ka neaizdomājās, ka kaut kas varētu notikt. Pirmajā reizē redzēja, ka aizdegās, devās prom no notikuma vietas, jo redzēja, ka neko nevar izdarīt, lai nodzēstu uguni. Tajā brīdī nebija telefons, lai kādu informētu, nekur neredzēja ūdens spaiņus. Zina, kur ir ugunsdzēsēju depo, no notikuma vietas tas atradās 400-500 metru attālumā, tajā brīdī neiedomājās aiziet uz ugunsdzēsības depo, lai ziņotu par ugunsgrēku. Otrajā reizē arī redzēja, ka deg siltumnīca. Citā reizē iekuriņāja ugunskuru un aizgāja no notikuma vietas pirms kaut kas notika. Nedomāja, ka kaut kas varēja nodegt. Sasildījās un aizgāja prom no vietas, domāja, ka nekas nenotiks, jo ugunskurs brīdi jau bija dedzis un nekas nenotika, nenodzēsa ugunskuru. Normālu zemi neredzēja, lai uzbērtu uz uguns, spaiņu ar ūdeni nekur nebija. Vajadzēja saprast, ka var aizdegties. Tajā vietā, kur dzīvoja viņš, bija izsists logs, tur arī dedzināja ugunskurus un grilu, nekas nenotika, mājai bija logs aizsists ar plēvi. Uz citām mājiņām gāja, jo gribēja atrast labāku mājiņu par savu. Gribēja satikt saimniekus, viņi nenāca, vakari bija auksti, aizkuriņāja ugunskuru, redzot, ka ir kādas degt spējīgas lietas - zari, dēļu gabali, būvmateriālu atgriezumi. Tajā brīdī vispār bija bez dzīvesvietas. Visās reizēs izmantoja šķiltavas. Materiālus iekuram sameklēja no visa tā, kas jau bija ap dārza mājām. No savas dzīvesvietas dzirdēja šīfera sprakšķus, redzēja ugunsdzēsēju un policijas bākugunis zilā krāsā. Saprata, ka tā bija tā vieta, kur dedzināja ugunskuru. Katru reizi pēc aizdedzināšanas devās uz savu dzīvesvietu, kur bija atļauts dzīvot, apmēram 500 metru attālumā no dzīvesvietas bija aizdedzinātās mājiņas. Vairums gadījumos bija atstājis degam ugunskuru un pats aizdevies uz savu dārza mājiņu.

Cietusī/pers. C/ tiesas izmeklēšanā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības uzturēja un liecināja, ka pati norādīja summu par bojātām mantām. Pati nebija notikuma brīdī. Vienā dienā aizgāja uz dārzu, bija nodedzināta viena siltumnīca, otrajā dienā otra siltumnīca nodedzināta, trešajā dienā nodedzināta mājiņa. Par to viņai bija nervu sabrukums. Nav pazīstams apsūdzētais. Apsūdzētais nav atlīdzinājis radītos zaudējumus, lūdz tos piedzīt no apsūdzētā.

Cietusī/pers. D/ tiesas izmeklēšanā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības uzturēja un liecināja, ka mantiskais kaitējums ir dārza mājiņas vērtība ar tajā esošajām mantām, kuras tika nodedzinātas. Par notikušo uzzināja nākamajā dienā, apsūdzētais nav pazīstams.

Liecinieks/pers. G/ tiesas izmeklēšanā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības uzturēja un liecināja, ka apsūdzēto ir vienu reizi redzējis, kad viņu atveda uz notikuma vietu. Lieciniekam nodega viena siena dārza mājiņai. Ugunsdzēsēji ātri nodzēsa liesmas. Kad devās uz dārzu, ieraudzīja, ka kaimiņienei pilnībā nodedzināta dārza māja un tuvāk ejot pie sava dārza, redzēja, ka viss bija izmētāts. Mantas bija izmētātas, jo ugunsdzēsēji bija dzēsuši. Par speciālu dedzināšanu liecina tas, ka cilvēks ar skaidru prātu tā nedarītu. Pie pašas dārza mājiņas bija sausais materiāls, tur pieliekot sērkociņu viss aizdegtos. Kad dega kaimiņu mājiņa, no blakus kaimiņu mājas nevarēja uguns pārlekt uz viņa mājiņu. Ugunskura vietas nebija. Dārza būdiņas siena ir no dēļiem un ruberoida, pieliekot sērkociņu pie ruberoida, tas uzreiz aizdegas.

Apsūdzētais /pers. B/ pašrocīgi rakstījis iesniegumu Valsts policijai par savas vainas atzīšanu siltumnīcu un dārza mājiņu dedzināšanā *(1.sēj.lietas 9., 43., 65.lapa).*

No notikuma vietas apskates protokoliem un fototabulām redzams, ka /pers. C/ divas siltumnīcas un dārza mājiņa pilnībā nodegušas *(1.sēj.lietas 4.-7., 35.-39., 59.-64.lapa).*

No protokola par apsūdzētā /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas zināms, ka /pers. B/ rāda un stāsta pie kādiem apstākļiem aizdedzinājis /pers. C/ piederošo mantu, pievienotas fototabulas *(1.sēj.lietas 13.-18., 47.-54., 69.-76.lapa).*

No akta par ugunsgrēku Nr.20-39162 zināms, ka paziņojums par ugunsgrēku Aizkrauklē, blakus /nosaukums/ielai /numurs/ saņemts 2020.gada 23.septembrī plkst.22.00, notikuma vietā ieradās plkst. 22.04, ugunsgrēks likvidēts plkst. 23.19. Degusi dārza mājiņa *(1.sēj.lietas 56.lapa).*

No Valsts policijas Zemgales reģiona Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores O. Starikovas ziņojuma zināms, ka /pers. D/ un /pers. G/ daļēji nodegušas dārza mājiņas *(1.sēj.lietas 93.lapa).*

No protokola par apsūdzētā /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas zināms, ka /pers. B/ rāda un stāsta pie kādiem apstākļiem aizdedzinājis /pers. D/ piederošo mantu, pievienotas fototabulas *(1.sēj.lietas 176.-182.lapa).*

No akta par ugunsgrēku Nr.20-40064 zināms, ka paziņojums par ugunsgrēku Aizkrauklē, blakus /nosaukums/ ielai saņemts 2020.gada 1.oktobrī plkst. 00.08, notikuma vietā ieradās plkst. 00.16, ugunsgrēks likvidēts plkst. 00.47 *(1.sēj.lietas 91.lapa).*

No Valsts policijas Zemgales reģiona Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores O. Starikovas, /amats/,

5. /amats/ ziņojumiem zināms, ka /pers. G/ daļēji nodegusi dārza mājiņa *(1.sēj.lietas 89.-90., 92.-94., 93.lapa).*

No protokola par apsūdzētā /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas zināms, ka /pers. B/ rāda un stāsta pie kādiem apstākļiem aizdedzinājis /pers. E/ piederošo mantu, pievienotas fototabulas *(1.sēj.lietas 176.-182.lapa).*

No akta par ugunsgrēku Nr.20-40254 zināms, ka paziņojums par ugunsgrēku Aizkrauklē, blakus /adrese/saņemts 2020.gada 2.oktobrī plkst. 21.40, notikuma vietā ieradās plkst. 21.45, ugunsgrēks likvidēts plkst. 22.29. Degusi dārza māja *(1.sēj.lietas 99.lapa).*

No Valsts policijas Zemgales reģiona Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores O. Starikovas ziņojuma zināms, ka /pers. E/ nodegusi dārza mājiņa *(1.sēj.lietas 100.lapa).*

No protokola par apsūdzētā /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas zināms, ka /pers. B/ rāda un stāsta pie kādiem apstākļiem aizdedzinājis /pers. G/ piederošo mantu, pievienotas fototabulas *(1.sēj.lietas 176.-182.lapa).*

No Valsts policijas Zemgales reģiona Aizkraukles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores O. Starikovas, /amats/ziņojumiem zināms, ka /pers. G/ daļēji nodegušas dārza mājiņas *(1.sēj.lietas 105.-106.lapa).*

Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā paredzēta atbildība par svešas mantas tīšu iznīcināšanu, ja tā izdarīta ar dedzināšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1. panta pirmo daļu pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm *(sk. U. Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 26.-27.lpp.).*

Kā tas vairākkārt norādīts judikatūrā, tad tikai tajā gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums un to pareizi kvalificēt. Tādējādi,

lai pareizi kvalificētu konkrēto noziedzīgo nodarījumu, vispirms ir jānoskaidro šī noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, jo īpaši tie, kuriem ir nozīme noziedzīgā nodarījuma kvalificēšanā. Tās ir pazīmes, kas raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma obligātos četrus elementus – noziedzīgā nodarījuma objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi *(sk. Augstākās tiesas 2013. gada 14. maija lēmumu lietā Nr. SKK-39/2013).*

Svešas mantas tīša iznīcināšana, pastāvot kvalificējošiem apstākļiem, kas ietverti Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā, ir sevišķi smags noziegums. Kā norādīts Krimināllikuma 185. panta komentāros, noziedzīgā nodarījuma objekts ir personas mantiskās intereses, papildus var tikt apdraudēta arī cilvēka dzīvība, veselība un citas ar likumu aizsargātas intereses. Nozieguma priekšmets var būt gan kustama, gan nekustama manta, ja tai ir lietošanas vērtība un cietušajam nodarīts materiāls zaudējums, kam jābūt tādam, kas kaut cik jūtami kaitē mantas īpašnieka vai tās valdītāja mantiskām interesēm. Objektīvo pusi raksturo aktīvas darbības – mantas iznīcināšana dedzinot. Subjekts ir ikviena fiziska un pieskaitāma persona, kas līdz nozieguma izdarīšanas dienai sasniegusi 14 gadu vecumu. Vainīgā subjektīvo attieksmi raksturo tiešs nodoms, jo vainīgais apzinās savas darbības kaitīgumu un darbību izdara. Noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido iznīcinātās mantas vērtība. Apsūdzībā jānorāda konkrēts materiālā zaudējuma apmērs. Noziedzīgo nodarījumu nav iespējams izdarīt, neradot kaut kāda materiāla rakstura kaitējumu noteiktam priekšmetam, pret kuru darbība vērsta *(sk. U. Krastiņš, V. Liholaja, D. Hamkova. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV). Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 565., 70.-73. lpp.).*

Apsūdzībā norādīts, ka /pers. B/ dedzinot, tīši iznīcināja /pers. C/ piederošu mantu: siltumnīcu 300 EUR vērtībā, siltumnīcu 125 EUR vērtībā, dārza mājiņu ar tajā esošajām mantām 100 EUR vērtībā; /pers. D/ piederošu dārza mājiņu ar tajā esošajām mantām 696,60 EUR vērtībā; /pers. E/ piederošu dārza mājiņu ar tajā esošajām mantām 162 EUR vērtībā; /pers. G/ dārza mājiņu 100 EUR vērtībā. /pers. B/ paužot attieksmi pret uzrādīto apsūdzību, norādīja, ka atzīst dārza mājiņas un siltumnīcu aizdedzināšanas faktu un nodarīto kaitējuma apmēru cietušajiem, taču neatzīst, ka būtu veicis tīšu dedzināšanu, viņš vēlējies tikai sasildīties un tā sešas reizes īsā laika periodā, nodedzinot divas siltumnīcas un vairākas dārza mājiņas.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka „noziedzīga nodarījuma sastāvs (*corpus delicti*) ir likumā paredzēto visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kas ir nepieciešams un pietiekams, lai atzītu kaitīgu darbību vai bezdarbību par noteikta veida noziedzīgu nodarījumu." *(sk. Krastiņš U. Noziedzīga nodarījuma sastāvs un nodarījuma kvalifikācija. Teorētiskie aspekti. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014, 21.lpp.).*

Augstākā tiesa vairākkārt ir paudusi atziņu, ka izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. Arī jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums. Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, kura izvērtēšana tāpat ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības *(sk., piemēram, Augstākās tiesas 2015.gada 16.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKK-J-0061/2015).*

Atbilstoši juridiskajā literatūrā izteiktajām atziņām, Krimināllikuma 185.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir fiziskas vai juridiskas personas mantiskās intereses. Noziedzīga nodarījuma priekšmets var būt gan kustama, gan nekustama manta, ja tai ir lietošanas vērtība un cietušajam nodarīts mantisks kaitējums, kam jābūt tādam, kas kaut cik jūtami kaitē mantas īpašnieka vai tās valdītāja mantiskajām interesēm. Ar dedzināšanu jāsaprot jebkāda darbība, kas izraisa svešas mantas aizdegšanos. Svešas mantas iznīcināšana vai bojāšana ir pabeigts ar tādas darbības izdarīšanu vai bezdarbības pieļaušanu, kas bojā vai iznīcina konkrētu mantu. Vainīgā subjektīvo attieksmi pret darbību vai bezdarbību, ar kuru prettiesiski tiek iznīcināta vai bojāta citai personai piederoša manta, raksturo tiešs nodoms *(sk. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa [XVIII-XXV nodaļa]. U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova -Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2016, 70.-73lpp.).*

Novērtējusi pierādījumus un noskaidrotos notikuma apstākļus, tiesa atzīst, ka lietā iegūti pietiekami pierādījumi, lai varētu konstatēt pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido /pers. B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto sastāvu. Iegūto pierādījumu kopums un ar tiem

saistītie fakti un palīgfakti, izslēdz šaubas par /pers. B/ vainīgumu un viņa darbību juridiskās kvalifikācijas pareizību pēc Krimināllikuma 185.panta otrās daļas, tāpēc ir pamats taisīt notiesājošu spriedumu, atzīstot /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt viņam sodu.

Kriminālprocesa likuma 124.panta otrā daļa noteic, ka kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka saistītie fakti nav kriminālprocesā pierādāmie apstākļi, bet ir ar tiem saistīti un dod pamatu izdarīt secinājumu par pierādāmiem apstākļiem. Juridiskajā literatūrā pausta atziņa, ka tos pierādījumus, kas attiecas tieši uz kriminālprocesa pierādāmo apstākli, dēvē par tiešajiem pierādījumiem, bet pierādījumus, ar kuriem pamato saistošus faktus, dēvē par netiešajiem pierādījumiem *(Strada-Rozenberga K. Pierādīšanas teorija kriminālprocesā. Vispārīgā daļa. Rīga: Biznesa augstskola Turība, 2002, 195.-196.lpp.).*

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 129.pantam pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Tādējādi kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamības vai neesamības apstiprināšanai var tikt izmantoti arī netieši pierādījumi, kas ar saistīto faktu starpniecību dod pamatu izdarīt secinājumu par pierādāmiem apstākļiem.

Senāts norādījis, ka nav izšķirošas nozīmes, kādi pierādījumi – tiešie vai netiešie – tiek izmantoti apsūdzētā vainīguma pierādīšanā, bet nozīme ir tam, vai to pierādījumu kopums ir pietiekams un ticams, lai varētu izdarīt secinājumu par apsūdzētā vainīgumu. Vērtējot pierādījumu pietiekamību un ticamību, ņemams vērā Kriminālprocesa likumā noteiktais pierādīšanas līmenis, kādā jābūt pierādītiem pierādīšanas priekšmetā ietilpstošiem faktiem. Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajā daļā noteikts, ka pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Turklāt nevainīguma prezumpcijas elements jāpiemēro tikai pēc visu pierādījumu novērtēšanas. Tas nav piemērojams attiecībā uz atsevišķiem pierādījumiem *(Augstākās tiesas 2020.gada 14.maija lēmums lietā Nr. SKK-256/2020).*

Tiesību teorijā atzīts, ka noziedzīga nodarījuma subjektīvā puse ir noziedzīgu nodarījumu izdarījušas personas (nodarījuma subjekta) psihiskā darbība, kas tieši saistīta ar viņas izdarīto (nodarījuma objektīvajām pazīmēm), un tā apvieno vienotā veselā personas psihiskās darbības intelektuālos un gribas procesus *(sk. U. Krastiņš. Noziedzīga nodarījuma sastāvs un nodarījuma kvalifikācija. Teorētiskie aspekti. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014, 127.lpp.).*

Lai noskaidrotu vainīgā nodoma saturu, jāpamatojas uz izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļu kopumu, kas var liecināt par vainīgā nodomu.

Pret Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētajām smagajām sekām - vainīgā subjektīvā attieksme izpaužas neuzmanības formā noziedzīgas nevērības vai noziedzīgas pašpaļāvības veidā. Vainīgais ir paredzējis kaitīgo seku iestāšanās iespēju savu darbību vai bezdarbību rezultātā un cerējis, ka tās neiestāsies, bet apstākļi, uz kuriem apsūdzētais paļāvies, nav kavējuši seku iestāšanos. Noziedzīgas nevērības gadījumā vainīgais nav paredzējis kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet konkrētajos apstākļos viņam vajadzēja un viņš varēja tās tādas darbības izdarīšanu vai bezdarbības pieļaušanu, kas bojā vai iznīcina svešu mantu un ar kaitīgo seku iestāšanos.

Apsūdzētā /pers. B/ faktiskā rīcība liecina par tīšu dedzināšanu. Viņš gan siltumnīcās, gan dārza mājiņās iekārtoja ugunskuru no sausiem, ātri

degošiem materiāliem, kā ruberoids, plēves, sausi būvmateriāli, zari. Vienā gadījumā /pers. B/ liecina, ka dārza mājiņa aizdegusies no sveces. Brīdī, kad siltumnīcas un dārza mājiņas aizdegās, apsūdzētais devās prom, neziņoja par ugunsgrēku, bet pa gabalu noskatījās, kā tās nodeg, kā atbrauc ugunsdzēsēji. Apsūdzētajam /pers. B/ ir vidējā profesionālā izglītība galdniecībā, viņš ir 30 gadus vecs vīrietis ar zināmu dzīves pieredzi, pieskaitāma persona, tādēļ tiesa nepiedod ticamību viņa liecībām, ka viņš katru reizi, kurinot ugunskuru slēgtās telpās, izraisot vairākus ugunsgrēkus, neiedomājās par iespējamām sekām. Pie tam, zinot, ka vienreiz jau aizdegusies siltumnīca, ugunskuru dedzina atkārtoti gan siltumnīcā, gan dārza mājiņā, atkārtojot savas tīšās noziedzīgās, analoģiskās darbības sešas reizes. Tiesas ieskatā šādas darbības liecina par apsūdzētā vienaldzību un noziedzīgu nevērību pret iespējamām sekām. Par subjektīvo pusi liecina tieši šis /pers. B/ darbības.

Kriminālprocesa likuma 19. panta trešajā daļā noteikts, ka visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Tiesa atzīst minētos pierādījumus, vērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā, par pietiekamiem, lai izslēgtu jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. B/ vainojamību.

Ievērojot augstāk norādīto pierādījumu izklāstu un juridisko vērtējumu, tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi /pers. B/ vainīgumam viņam celtajā apsūdzībā, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, ir pietiekami un ticami, attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pieļaujami, jo iegūti un procesuāli nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa atzīst, ka visi iepriekš minētie un tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi ir savstarpēji saistīti, pēctecīgi un saskanīgi, tiesai nav pamata tos apšaubīt un tiesa nesaskata nekādas citas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu, kuras nebūtu novērstas tiesas izmeklēšanas gaitā un būtu vērtējamas par labu apsūdzētajam. Izvērtējot visus pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā faktiski neatzīst, tiesa uzskata, ka /pers. B/ vainīgums ir pierādīts un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais notiesājoša sprieduma taisīšanas pamats.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa konstatēja, ka /pers. B/ agrāk sodīts piecas reizes, sods izciests, sodāmība nav dzēsta, 19 reizes sodīts par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu *(1.sēj. lietas139.-142.lapa)*, strādā gadījumu darbus, apgādībā personas neatrodas.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Apsūdzētais izdarījis sešus noziedzīgus nodarījumus, kas ar Krimināllikuma 7. panta piekto daļu atzīti par sevišķi smagiem noziegumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta pirmo daļu apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 185.panta otrās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz desmit gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008. gada tiesu prakses apkopojumā „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" izteikto viedokli, ka krimināsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat krimināsodus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību *(sk. apkopojuma 17.-21.lpp.)*.

Soda individualizācija ir cieši saistīta ar likumības principa ievērošanu, kas izpaužas pareizā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijā un taisnīga soda noteikšanā, vadoties no soda noteikšanas vispārīgajiem principiem *(sk. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmumu lietā Nr. SKK-J-348/2018)*.

Tiesas ieskatā izdarītie noziedzīgie nodarījumi, agrākās sodāmības, liecina par apsūdzētā attieksmi pret likumpaklausību un šāda attieksme ar ļoti lielu varbūtības pakāpi var novest pie jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas arī nākotnē. Bez tam, /pers. B/ ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 27.maija spriedumu (nav spēkā) ir notiesāts ar brīvības atņemšanas sodu uz 4 mēnešiem 20 dienām par svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu. Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, kas ir arī vienīgais soda veids Krimināllikuma 185.panta otrās daļas sankcijā. Tiesa nesaskata citas iespējas kā sasniegt Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi. Nosakot krimināltiesiskās represijas veidu un mēru, ir svarīgi ievērot sabiedriskās drošības intereses un soda bardzība ir pamatojama ar sabiedrisko interešu aizsardzību

Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedriskās drošības intereses.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Bez tam apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 185.panta otrās daļas sankcijā paredzētais papildsods - probācijas uzraudzība, lai nodrošinātu /pers. B/ uzvedības uzraudzību, sekmētu viņa resocializāciju, dotu iespēju viņam piedalīties probācijas programmās, kas mazinātu atkārtotu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas riska iespējamību.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu piespriestie sodi daļēji saskaitāmi, kas ir labvēlīgāks sodu saskaitīšanas princips apsūdzētajam.

Šāds sods apsūdzētajam būs taisnīgs, taisnīguma atjaunojošs un pietiekoši audzinošs.

Cietusī /pers. C/ lietā pieteikusi mantiskā kaitējuma atlīdzību 749,60 EUR, /pers. D/ 696,60 EUR, /pers. E/ 162 EUR. Apsūdzētais /pers. B/ pieteiktās mantiskā kaitējuma atlīdzības apmērus neapstrīd un atzīst pilnībā.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Civillikuma 1635.pants noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tāda stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis. Turklāt, norādāms, ka jāatlīdzina tikai tāds zaudējums, kuram var noskaidrot nodarītāju. Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību, un kā priekšnosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai konstatējami 1) nodarītāja prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata. Rīga, 2014., 207.-217.lpp)*.

No minētā nepārprotami izriet, ka zaudējumu apmērs nosakāms pēc lietas vērtības laikā, kad izdarīta prettiesiskā darbība. Minētās tiesību normas izpratnē atlīdzinājumam jābūt tādam, lai atjaunotu stāvokli, kāds pastāvēja pirms prettiesiskās darbības veikšanas, bet ne lielākam par to. Uz šādu minētās normas iztulkojumu norādīts arī judikatūrā *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 3.jūnija spriedums lietā Nr.SKC-169)*.

No minētā tiesiskā regulējuma izriet vispārīgs princips, ka cietušajam radītā kaitējuma kompensācijas apmaksas pienākums attiecināms uz personu, kura atzīta par vainīgu konkrētajā noziedzīgajā nodarījumā, ar kuru cietušajam radīts kaitējums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu pieteikumā par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs cietušajam ir jāpierāda.

Tiesa atzīst, ka mantiskā kaitējuma kompensācija nosakāma tādā apmērā, kādu cietušie ir pieteikuši un apsūdzētais atzinis un piedzenama no apsūdzētā ar šo spriedumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par kaitējuma kompensācijas segšanu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Lietā radušies procesuālie izdevumi.

Aizstāvis zv. advokāts J. Rakevičs veica aizstāvību apsūdzētajam /pers. B/ pēc procesa virzītāja norīkojuma 170 EUR apmērā *(1.sēj.lietas 165.lapa, 2.sēj.lietas 6.lapa)*, zv. advokāte S. Bērziņa veica aizstāvību apsūdzētajam pēc procesa virzītāja norīkojuma 50 EUR apmērā *(1.sēj.lietas 207.lapa).*

Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem (..). Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturtajā daļā paredzētos gadījumus apsūdzētās atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas, jo lietā nav pierādījumu tam, ka apsūdzētā ir maznodrošināta, tādi pierādījumi netika iegūti arī tiesas izmeklēšanā. Tiesa nekonstatē arī citus gadījumus apsūdzētās atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas, proti, nav konstatēts, ka piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā. Līdz ar to nav pamatu apsūdzēto atbrīvot no procesuālo izdevumu samaksas un minētie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā par labu valstij, nosakot saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529. panta 2. punktu termiņu sprieduma daļā par procesuālo izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskie pierādījumi - metāla bundža ar augsnes paraugu, kas ievietota polimērmateriāla iepakojumā ar plombu 001851686, kas glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa lietisko pierādījumu glabātavā, iznīcināma.

Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav piemērojams, jo apsūdzētais /pers. B/ izcieš sodu brīvības atņemšanas iestādē.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.- 530.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā laika posmā no 2020.gada 18.septembra plkst. 15.00 līdz 2020.gada 21.septembra plkst. 10.00 (cietusī /pers. C/) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Atzīt /pers.B/ par vainīgu Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā laika posmā no 2020.gada 21.septembra plkst. 15.00 līdz 2020.gada 22.septembra plkst. 10.00 (cietusī /pers. C/) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Atzīt /pers.B/ par vainīgu Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā laika posmā no 2020.gada 23.septembra plkst. 16.00 līdz 2020.gada 24.septembra plkst. 10.00 (cietusī /pers. C/) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Atzīt /pers.B/ par vainīgu Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2020.gada 1.oktobrī ap plkst. 00.08 (cietusī /pers. D/) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Atzīt /pers.B/ par vainīgu Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2020.gada 2.oktobrī ap plkst. 20.40 (cietusī /pers. E/) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Atzīt /pers.B/ par vainīgu Krimināllikuma 185. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2020.gada 2.oktobrī ap plkst. 21.40 (/pers. G/ piederošā dārza māja) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Drošības līdzekli /pers. B/ nepiemērot.

Piedzīt no /pers. B/ par labu cietušajai /pers. C/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 749,60 EUR (septiņi simti četrdesmit deviņi *euro* un 60 centi).

Piedzīt no /pers. B/ par labu cietušajai /pers. D/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 696,60 EUR (seši simti deviņdesmit seši *euro* un 60 centi).

Piedzīt no /pers. B/ par labu cietušajai /pers. E/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 162 EUR (viens simts sešdesmit divi *euro*).

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus 170 EUR (viens simts septiņdesmit *euro*), kas saistīti ar aizstāvja J. Rakeviča juridiskās palīdzības sniegšanu un 50 EUR (piecdesmit *euro*), kas saistīti ar aizstāves S. Bērziņas juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā pēc norīkojuma.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu daļā par mantiskā kaitējuma un procesuālo izdevumu piedziņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par mantiskā kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu cietušajiem.

Lietisko pierādījumu - metāla bundžu ar augsnes paraugu, kas ievietota polimērmateriāla iepakojumā ar plombu 001851686, kas glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirkņa lietisko pierādījumu glabātavā, iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2021.gada 21.jūnija, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese J. Bebriša